

USTAWA

z dnia 11 marca 2004 r.

o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1. 1. Ustawa określa:**

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 26 sierpnia 1994 r. o przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym, ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, ustawę z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 30 lipca 2003 r. o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych oraz ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego.

1) organizację i zadania Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”;

2) zasady prowadzenia centralnego rejestru przedsiębiorców uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania;

3) organizację rynku:

a) mięsa,

b) wina,

c) cukru,

d) skrobi,

e) oliwy,

f) jedwabników.

2. Do realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej określonych w przepisach Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów o ochronie konsumentów i konkurencji oraz przepisów o zamówieniach publicznych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej, o których mowa w ustawie.

Rozdział 2

Organizacja i zadania Agencji

Art. 2. 1. Agencja jest państwową jednostką organizacyjną posiadającą osobowość prawną.

2. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje nadzór nad gospodarką finansową Agencji.

Art. 3. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 4. W skład Agencji wchodzi:

- 1) biuro Agencji, zwane dalej „Centralą”;
- 2) oddziały terenowe, działające na obszarze jednego województwa albo kilku województw.

Art. 5. 1. Agencja działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Agencji określający w szczególności:

- 1) strukturę organizacyjną Centrali;
- 2) liczbę, zasięg terytorialny i siedziby oddziałów terenowych;
- 3) szczegółowe zasady gospodarki finansowej oraz sporządzania planu finansowego Agencji.

Art. 6. 1. Organem wykonawczym i zarządzającym Agencji jest Prezes Agencji.

2. Prezes Agencji jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Prezesa Agencji odwołuje Prezes Rady Ministrów.

3. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji przy pomocy zastępców Prezesa Agencji powoływanych w liczbie od 2 do 4 oraz dyrektorów oddziałów terenowych.

4. Prezes Agencji składa roczne sprawozdanie z działalności Agencji ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 7. 1. Prezes Agencji oraz dyrektorzy oddziałów terenowych mogą upoważniać pracowników Agencji

do podejmowania określonych czynności, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

2. W postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego jest w stosunku do:

- 1) dyrektorów oddziałów terenowych — Prezes Agencji;
- 2) Prezesa Agencji — minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 8. 1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową.

2. Agencja działa zgodnie z planem finansowym, obejmującym rok obrachunkowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym.

3. Roczny plan finansowy Agencji, na wniosek Prezesa Agencji, zatwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych.

4. Działalność Agencji finansowana:

- 1) z dotacji budżetowej jest prowadzona zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 2) ze środków na prefinansowanie wydatków z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej jest prowadzona zgodnie z przepisami o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów Unii Europejskiej.

5. Prezes Agencji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa w załączonym regulaminie wynagrodzeń zasady wynagradzania pracowników Agencji.

Art. 9. 1. Agencja może nabywać i obejmować udziały lub akcje w spółkach prawa handlowego za zgodą ministra właściwego do spraw rynków rolnych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Prawa i obowiązki udziałowca lub akcjonariusza, w imieniu Agencji, wykonuje Prezes Agencji.

Art. 10. 1. W przypadku trwałej utraty przez dłużników Agencji zdolności do spłaty zadłużenia Agencja może zbywać przysługujące jej wymagalne wierzytelności powstałe przed dniem 1 maja 2004 r.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady oraz tryb zbywania wierzytelności, o których mowa w ust. 1, mając na względzie poprawę płynności finansowej Agencji.

Art. 11. 1. Agencja:

- 1) realizuje zadania na rynkach produktów rolnych i żywnościowych mające na celu stabilizację tych

rynków w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej;

- 2) prowadzi analizę rynków produktów rolnych i żywnościowych;
- 3) opracowuje i upowszechnia informacje związane z realizacją mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej oraz warunki udziału w tych mechanizmach;
- 4) prowadzi działania promocyjne i informacyjne dotyczące produktów rolnych i żywnościowych;
- 5) administruje obrotem z zagranicą towarami rolnymi w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz towarami przetworzonymi nieobjętymi załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I), w szczególności przez:
 - a) wydawanie i rozliczanie pozwoleń na przywóz i wywóz,
 - b) wydawanie dokumentów wymaganych do naliczenia i wypłacenia refundacji wywozowych oraz naliczenia opłat wywozowych,
 - c) obsługiwanie zabezpieczeń finansowych,
 - d) naliczanie i wypłacanie refundacji wywozowych i dopłat przywozowych,
 - e) nakładanie i egzekwowanie kar administracyjnych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób działania Agencji w zakresie administrowania obrotem z zagranicą towarami, o których mowa w ust. 1 pkt 5, mając na względzie stabilizację rynku wewnętrznego oraz monitorowanie przywozu i wywozu produktów rolno-spożywczych w Unii Europejskiej.

3. Rada Ministrów może powierzyć Agencji realizację innych zadań niż określone w ust. 1, związanych z funkcjonowaniem rynków produktów rolnych i żywnościowych.

4. Rada Ministrów, powierzając zadania, o których mowa w ust. 3, zapewni Agencji na ten cel odpowiednie środki finansowe.

5. Szczegółowe zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rynkach zbóż, lnu i konopi, mleka, owoców i warzyw, tytoniu oraz suszu paszowego są realizowane przez Agencję na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 12. 1. Agencja realizuje płatności w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz prowadzi ewidencję wydatków z tego Funduszu w odrębnych księgach rachunkowych.

2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do opra-

cowania postępowania w zakresie uczestnictwa w realizacji mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 13. 1. Prezes Agencji ustala, w drodze decyzji administracyjnej, kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków:

- 1) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej;
- 2) krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej.

2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

3. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 2, przysługują:

- 1) Prezesowi Agencji, jako organowi pierwszej instancji;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, jako organowi odwoławczemu od decyzji Prezesa Agencji.

4. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 14. 1. W sprawach dotyczących ustalenia nienależnie lub nadmiernie pobranych środków, które zostały przekazane przez Agencję na podstawie umowy cywilnoprawnej w związku z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej:

- 1) pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,
- 2) krajowych, przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej

— stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 1, na rzecz Agencji stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji wydaje i poświadcza formularz kontrolny (formularz T5) w zakresie wykorzy-

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

stania lub przemieszczenia produktów rolnych i żywnościowych pochodzących z zapasów interwencyjnych.

Art. 16. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji może opracować roczny krajowy program wsparcia pszczelarstwa.

2. Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, program, o którym mowa w ust. 1.

3. Prezes Agencji jest organem właściwym do zawierania umów z wykonawcami programu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 17. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do:

- 1) zgłaszania Komisji Europejskiej zamiaru uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w programie dostarczania nadwyżek żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej;
- 2) przekazywania Komisji Europejskiej:
 - a) wykazu organizacji charytatywnych sporządzonego na podstawie wykazu ustalonego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - b) informacji potrzebnych do sporządzenia rocznego planu rozdziału żywności na rzecz najuboższej ludności Unii Europejskiej,
 - c) sprawozdania z realizacji planu, o którym mowa w lit. b, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) powiadamiania Komisji Europejskiej o wszelkich zmianach, które są wprowadzane w trakcie realizacji planu, o którym mowa w pkt 2 lit. b, w zakresie jego realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) przeprowadzania przetargów oraz zawierania umów w zakresie realizacji planu, o którym mowa w pkt 2 lit. b.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi, w drodze obwieszczenia, w wydawanym przez siebie Dzienniku Urzędowym, wykaz organizacji charytatywnych uprawnionych do uczestniczenia w programie dostarczania żywności dla najuboższej ludności Unii Europejskiej, wybranych spośród organizacji pozarządowych i innych podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego.

Art. 18. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji jest organem właściwym do:

- 1) ogłaszania zaproszeń do składania ofert dotyczących programów promocyjnych i informacyjnych, realizowanych na rynku wewnętrznym lub rynkach krajowych trzecich;
- 2) dokonywania wyboru projektów programów promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się

do uzyskania na ich realizację wsparcia ze środków Unii Europejskiej oraz przekazywania wybranych projektów do Komisji Europejskiej;

- 3) zawierania umów na realizację programów, o których mowa w pkt 1, z podmiotami, których projekty zostały zaakceptowane przez Komisję Europejską;
- 4) wypłacania zaliczek, dopłat częściowych oraz dopłat końcowych na rzecz podmiotów, z którymi zawarto umowy, o których mowa w pkt 3;
- 5) przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdań kwartalnych oraz sprawozdań końcowych z realizacji programów promocyjnych i informacyjnych.

Art. 19. 1. W przypadku istnienia obowiązku wynikającego z przepisów Unii Europejskiej ustanowienia zabezpieczenia kwot wynikających z płatności dokonywanych w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej w formie gwarancji, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długów celnych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, określi, w drodze rozporządzenia, zasady współpracy pomiędzy instytucjami finansowymi, o których mowa w ust. 1, a Agencją, w szczególności podstawowe definicje, prawa i obowiązki stron oraz wzory formularzy gwarancji w celu zabezpieczenia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 20. 1. Agencja przeprowadza:

- 1) kontrole w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 2) czynności sprawdzające u przedsiębiorców uczestniczących w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej.

2. Czynności sprawdzające są wykonywane przez:

- 1) służby techniczne Agencji, w skład których wchodzi pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych Agencji,
- 2) jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 21 — na podstawie upoważnienia do wykonywania tych czynności wydanego przez Prezesa Agencji.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności sprawdzających, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

4. Przed przystąpieniem do czynności sprawdzających osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać upoważnienie, o którym mowa w ust. 2.

5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności sprawdzających mają prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń należących do przedsiębiorców, w szczególności do pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem czynności sprawdzających;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem czynności sprawdzających, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej czynności sprawdzającej;
- 5) pobierania do badań próbek produktów rolnych i żywnościowych oraz innych produktów zawierających w swoim składzie produkty rolne i żywnościowe.

6. Osoba wykonująca czynności sprawdzające sporządza z tych czynności raport.

7. Raport podpisuje osoba wykonująca czynności sprawdzające oraz przedsiębiorca.

8. W przypadku odmowy podpisania raportu przez przedsiębiorcę, raport podpisuje tylko osoba wykonująca czynności sprawdzające, dokonując w raporcie stosownej adnotacji o tej odmowie.

9. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu.

Art. 21. 1. Prezes Agencji może powierzyć, w drodze umowy, przeprowadzanie czynności sprawdzających, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, wyspecjalizowanym jednostkom organizacyjnym, dysponującym warunkami organizacyjnymi, technicznymi i kadrowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności:

- 1) szczegółowy zakres zadań, zwanych dalej „zadaniami delegowanymi”;
- 2) zakres obowiązków i odpowiedzialność jednostki organizacyjnej za ich wykonanie;
- 3) koszty realizacji zadań delegowanych;
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych zadań delegowanych oraz terminy informowania organów Agencji o wynikach przeprowadzonych czynności sprawdzających;
- 5) sposób postępowania z dokumentami związanymi z realizacją zadań delegowanych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć

przeprowadzanie czynności sprawdzających, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Rozdział 3

Centralny rejestr przedsiębiorców

Art. 22. 1. W mechanizmach administrowanych przez Agencję, w tym dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach których Agencja realizuje swoje zadania, mogą uczestniczyć wyłącznie przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, którym ustawa przyznaje zdolność do czynności prawnych, prowadzącymi we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową, wpisani do centralnego rejestru przedsiębiorców, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr jest prowadzony przez Agencję w formie elektronicznej w sposób zapewniający ochronę i zabezpieczenie danych przed ich utratą oraz nieuprawnionym dostępem.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy.

4. Wniosek składa się na formularzu rejestracyjnym opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

5. Formularz rejestracyjny zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy i adres do korespondencji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), z zastrzeżeniem ust. 6.

6. Jeżeli przedsiębiorcą jest osoba fizyczna nieposiadająca obywatelstwa polskiego, nieposiadająca zarejestrowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej, we wniosku zamiast numeru ewidencyjnego powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) podaje się numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia danej osoby.

7. Do rejestru wpisuje się dane zawarte w formularzu, o którym mowa w ust. 4.

8. Dane indywidualne zawarte w rejestrze mogą być udostępniane wyłącznie organom statystyki publicznej, natomiast dane zbiorcze mogą być udostępniane innym organom administracji publicznej, prowadzącym systemy informacyjne.

Art. 23. 1. Jednocześnie z wpisem do rejestru przedsiębiorcy nadaje się numer rejestracyjny.

2. Numer rejestracyjny, o którym mowa w ust. 1, jest niepowtarzalny i nie przechodzi na następcę prawnego.

Art. 24. Przedsiębiorcy uczestniczący w mechanizmach Wspólnej Polityki Rolnej realizowanych przez Agencję są obowiązani do posługiwania się numerem rejestracyjnym, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 25. 1. Organy administracji publicznej udostępniają Agencji nieodpłatnie dane zawarte w rejestrach oraz ewidencjach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, niezbędne do realizowania przez Agencję zadań w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

2. Do warunków oraz trybu udostępniania Agencji danych przechowywanych w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76).

Art. 26. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki oraz tryb przekazywania danych o dłużnikach z tytułu nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na realizację Wspólnej Polityki Rolnej, między Agencją a Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na uwadze konieczność odzyskania tych środków.

Rozdział 4

Rynek mięsa

Art. 27. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej:

- 1) Agencja dokonuje interwencyjnych zakupów, przechowywania i sprzedaży mięsa wołowego oraz mięsa wieprzowego, a także udziela dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny, wołowiny, cielęciny, baraniny oraz mięsa koziego;
- 2) Prezes Agencji:
 - a) wydaje świadectwa autoryzacji zakładów odkostniających i chłodni,
 - b) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku mięsa w zakresie zadań realizowanych przez Agencję,
 - c) dokonuje, w drodze przetargów, wyboru podmiotów, o których mowa w lit. a, z którymi Agencja zawrze umowy w zakresie odkostniania i przechowywania mięsa.

2. Wnioski o wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, składa się na formularzach udostępnianych przez Agencję.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowa-

dzania przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, mając na względzie efektywność ekonomiczną przerobu i składowania zapasów interwencyjnych.

Rozdział 5

Rynek wina

Art. 28. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) przyjmuje od przetwórców informacje dotyczące wyrobów winiarskich;
- 2) przyjmuje wnioski o:
 - a) przyznanie pomocy,
 - b) przyznanie zaliczki na poczet przyznanej pomocy;
- 3) wydaje decyzje w sprawach:
 - a) przyznania pomocy,
 - b) przyznania zaliczki na poczet przyznanej pomocy;
- 4) wypłaca środki w ramach przyznanej pomocy oraz zaliczki na poczet tej pomocy;
- 5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek.

Art. 29. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Agencja realizuje zadania w zakresie pomocy udzielanej do:

- 1) prywatnego składowania win stołowych i moszczy gronowych;
- 2) wykorzystywania:
 - a) moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego do wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z tego soku innych produktów spożywczych,
 - b) zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego do podniesienia stężenia alkoholu w wyrobach winiarskich.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór kwartalnych sprawozdań, które powinni sporządzać przetwórcy moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego, mając na względzie prawidłową realizację dopłat do wykorzystania moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego do wyrobu soku winogronowego lub wyrobu z tego soku innych produktów spożywczych;
- 2) warunki kontroli czynności związanych ze zwiększeniem stężenia alkoholu w wyrobach winiarskich, mając na względzie prawidłową realizację dopłat do wykorzystania moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego do podniesienia stężenia alkoholu w wyrobach winiarskich;

3) termin przekazywania informacji przez podmioty realizujące umowy zawarte z Agencją na prywatne składowanie win stołowych i moszczy gronowych dotyczące wszelkich zmian następujących w okresie obowiązywania umowy, mając na względzie prawidłową realizację dopłat do prywatnego składowania win stołowych i moszczy gronowych.

Rozdział 6

Rynek cukru

Art. 30. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych wydaje, na wniosek producentów cukru oraz izoglukozy, decyzje w sprawach przyznawania kwoty A i kwoty B cukru oraz kwoty A i kwoty B izoglukozy.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych zasięga opinii ogólnokrajowych społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, reprezentujących interesy plantatorów buraków cukrowych, w zakresie rozdziału kwoty A i kwoty B cukru pomiędzy producentów cukru.

3. Decyzje w sprawach przyznania producentom kwoty A i kwoty B cukru oraz kwoty A i kwoty B izoglukozy na dany okres rozliczeniowy są wydawane do dnia 1 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego ten okres rozliczeniowy.

4. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, składa się w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego dany okres rozliczeniowy.

5. W przypadku zastosowania przez Komisję Europejską wskaźników redukcji kwoty A i kwoty B cukru oraz kwoty A i kwoty B izoglukozy, minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, zmniejsza przyznane na dany okres rozliczeniowy kwotę A i kwotę B cukru oraz kwotę A i kwotę B izoglukozy.

6. Decyzje wydane na podstawie ust. 5 stanowią podstawę do zmiany umów kontraktacyjnych zawartych z dostawcami buraków cukrowych.

7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory składania wniosków, o których mowa w ust. 4, mając na względzie konieczność pozyskania przez organ wydający decyzje informacji dotyczących dotychczasowej produkcji cukru oraz izoglukozy.

Art. 31. 1. W przypadku braku porozumienia branżowego, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej, w zakresie rozdziału pomiędzy plantatorów buraków cukrowych ilości buraków cukrowych przeznaczonych do produkcji cukru w ramach limitów kwoty podstawowej, które producent cukru zamierza zakupić przed zasiewami, stosuje się przepisy ust. 2—6.

2. Producent cukru, w terminie do dnia 1 grudnia roku poprzedzającego rok gospodarczy, jest obowiązany w ramach przyznanej kwoty A i kwoty B cukru

określić limit A i limit B buraków cukrowych, które zapewnią wyprodukowanie cukru w wysokości przyznanых producentowi cukru kwoty A i kwoty B cukru.

3. W ramach umów kontraktacji producent cukru jest obowiązany dokonać rozdzielenia limitu A i limitu B buraków cukrowych pomiędzy plantatorów buraków cukrowych, przy czym suma części rozdzielonych limitów musi być równa odpowiednio limitowi A i limitowi B, o których mowa w ust. 2.

4. Limit A i limit B buraków cukrowych jest rozdzielany według wskaźnika określonego w ust. 5 pomiędzy plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.

5. Wskaźnik rozdzielania limitu A i limitu B pomiędzy plantatorów buraków cukrowych stanowi iloraz ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w ostatnich pięciu latach gospodarczych od plantatora buraków cukrowych, który miał zawartą umowę kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002, i ogólnej ilości buraków cukrowych w tonach, skupionych przez producenta cukru w ostatnich pięciu latach gospodarczych od wszystkich plantatorów buraków cukrowych, którzy mieli zawarte umowy kontraktacji na rok gospodarczy 2001/2002.

6. Część limitu A i limitu B określona dla plantatora buraków cukrowych w wyniku rozdzielenia limitu A i limitu B buraków cukrowych, o którym mowa w ust. 3, stanowi wielkość przysługującego plantatorowi buraków cukrowych, w ramach umowy kontraktacji, prawa do uprawy i dostawy.

Art. 32. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej:

- 1) Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu, przechowywania i sprzedaży cukru;
- 2) Prezes Agencji:
 - a) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku cukru oraz izoglukozy w zakresie zadań realizowanych przez Agencję,
 - b) pobiera opłaty cukrowe od producentów cukru oraz izoglukozy, w tym opłaty sankcyjne z tytułu niewyeksportowanych w terminie cukru C oraz izoglukozy C,
 - c) przyznaje w drodze decyzji, na wniosek przetwórców, dopłaty do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym,
 - d) wydaje świadectwa autoryzacji:
 - magazynów, w których ma być przechowywany cukier pochodzący z zapasów interwencyjnych,
 - przetwórcom ubiegającym się o dopłaty do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym,
 - przedsiębiorcom produkującym alkohol, rum i drożdże na bazie cukru lub jego pochodnych,

- e) potwierdza wytworzenie produktu pośredniego na bazie produktu podstawowego,
- f) udziela, na wniosek przetwórców, promes użytkownika dopłat do cukru wykorzystywanego w przemyśle chemicznym,
- g) wydaje, w drodze decyzji, pozwolenia na produkcję alkoholu, rumu i drożdży na bazie cukru i jego pochodnych.

Art. 33. 1. Producenci cukru oraz izoglukozy są obowiązani do składania Prezesowi Agencji sprawozdań dotyczących produkcji, przechowywania, obrotu cukrem oraz izoglukozą, wielkości produkcji oraz obszarów uprawy buraków cukrowych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory oraz terminy składania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność przekazywania Komisji Europejskiej informacji dotyczących obrotu cukrem oraz izoglukozą.

Art. 34. 1. Opłaty cukrowe, o których mowa w art. 32 pkt 2 lit. b, są wpłacane przez producentów cukru oraz izoglukozy na wydzielony rachunek bankowy Agencji.

2. Do należności wraz z odsetkami od zaległości z tytułu opłat cukrowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.

3. Uprawnienia organu podatkowego określone w ustawie, o której mowa w ust. 2, przysługują:

- 1) Prezesowi Agencji, jako organowi pierwszej instancji;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, jako organowi odwoławczemu od decyzji Prezesa Agencji.

4. Do egzekucji należności, o których mowa w ust. 2, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Rynek skrobi

Art. 35. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) wydaje decyzje w sprawach przyznawania:
 - a) kwot produkcji producentom skrobi ziemniaczanej,
 - b) premii produkcyjnych producentom skrobi ziemniaczanej,
 - c) dopłat do skrobi przetwórcom wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze;

2) wydaje świadectwa autoryzacji:

- a) producentom skrobi ziemniaczanej,
- b) przetwórcom skrobi wykorzystującym skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze;

3) wypłaca premie produkcyjne oraz dopłaty przyznane decyzjami, o których mowa w pkt 1 lit. b i c.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, wydaje się na wniosek producenta skrobi ziemniaczanej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, wydaje się na wniosek przetwórcy wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze.

4. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie przyznania producentom skrobi kwot produkcji skrobi ziemniaczanej na okres trzech lat gospodarczych składa się w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który przyznawane są kwoty produkcji, na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

5. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek:

- 1) producenta skrobi ziemniaczanej, składany w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego okres, na który są przyznawane kwoty produkcji;
- 2) przetwórcy skrobi wykorzystującego skrobię do dalszego przerobu na cele niespożywcze.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 4 i 5, zawierają w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany.

Art. 36. 1. Producent skrobi ziemniaczanej, który zamierza wykorzystać w okresie danego roku gospodarczego kwotę produkcji w wysokości większej niż przyznana mu na ten rok, ale nie większej niż 5 % kwoty przyznanej na następny rok gospodarczy, jest obowiązany poinformować o tym Prezesa Agencji w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku gospodarczego.

2. Producenci skrobi ziemniaczanej są obowiązani przekazywać Agencji wykaz umów kontraktacji zawartych z plantatorami ziemniaków skrobiowych, w terminie do dnia 31 maja każdego roku gospodarczego.

Art. 37. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji przekazuje Komisji Europejskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące rynku skrobi w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.

2. Producent skrobi ziemniaczanej jest obowiązany przekazywać Prezesowi Agencji, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku gospodarczego, informacje o:

- 1) ilości ziemniaków przeznaczonych na produkcję skrobi ziemniaczanej, za które została wypłacona cena minimalna;
- 2) wykorzystaniu kwot produkcji skrobi ziemniaczanej w okresie danego roku gospodarczego;
- 3) ilości skrobi ziemniaczanej, do której nie wypłacono premii produkcyjnej;
- 4) ilości skrobi ziemniaczanej, która powinna być wyeksportowana bez refundacji.

Art. 38. 1. Producentowi rolnemu w rozumieniu przepisów o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych, dostarczającemu na podstawie umowy kontraktacji producentowi skrobi ziemniaczanej ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, zawierające nie mniej niż 13 % skrobi, zwane dalej „ziemniakami skrobiowymi”, przysługuje płatność za ilość skrobi zawartej w dostarczonych ziemniakach, wypłacana przez Agencję.

2. Płatność jest przyznawana przez dyrektora oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji, na podstawie wniosku producenta rolnego złożonego do Agencji na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta rolnego;
- 2) oświadczenie o ilości ziemniaków skrobiowych dostarczonych do producenta skrobi ziemniaczanej w ramach umów kontraktacji;
- 3) oświadczenie o zawartości skrobi w dostarczonych ziemniakach skrobiowych;
- 4) numer umowy kontraktacji;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 6) numer REGON — w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
- 7) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

4. Do wniosku dołącza się oświadczenie producenta skrobi ziemniaczanej potwierdzające, że:

- 1) umowa kontraktacji ziemniaków skrobiowych została zawarta z wnioskodawcą w ramach przyznanej temu producentowi kwoty produkcji skrobi;
- 2) za ziemniaki skrobiowe objęte wnioskiem została zapłacona cena nie niższa niż cena minimalna, określona w przepisach Unii Europejskiej.

5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności, o których mowa

w ust. 1, w zależności od zawartości skrobi w ziemniakach skrobiowych oraz termin wypłaty tych płatności, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.

Rozdział 8

Rynek oliwy

Art. 39. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) przyjmuje od przetwórców wykorzystujących oliwę z oliwek w przetwórstwie, zwanych dalej „przetwórcami”, wnioski o:
 - a) przeprowadzenie czynności sprawdzających przed rozpoczęciem procesu przetwarzania,
 - b) przyznanie dopłaty z tytułu wykorzystania oliwy z oliwek w przetwórstwie, zwanej dalej „dopłatą”,
 - c) przyznanie zaliczki na poczet dopłaty;
- 2) wydaje świadectwa autoryzacji przetwórcom;
- 3) wydaje decyzje w sprawach przyznania dopłaty oraz przyznania zaliczki na poczet przyznanej dopłaty;
- 4) wypłaca dopłaty i zaliczki na poczet tych dopłat;
- 5) przyjmuje i dokonuje zwrotu zabezpieczenia wypłaconych zaliczek;
- 6) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku oliwy w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.

2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się na wniosek przetwórcy składany na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

3. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko przetwórcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres przetwórcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przetwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany.

Rozdział 9

Rynek jedwabników

Art. 40. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) wydaje świadectwa autoryzacji przedsiębiorcom rozprawiającym pojemniki z jajeczkami jedwabników;
- 2) przyjmuje wnioski producentów jedwabników o udzielenie dopłat;
- 3) wydaje decyzje w sprawie udzielenia dopłat;

- 4) wypłaca producentom jedwabników dopłaty;
- 5) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące rynku jedwabników w zakresie zadań realizowanych przez Agencję.

2. Wniosek o wydanie świadectwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy;
- 2) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany.

3. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnianym przez Agencję.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.³⁾) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do należności, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾), z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 26 sierpnia 1994 r. o przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym (Dz. U. Nr 98, poz. 473, z 1996 r. Nr 152, poz. 724, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2001 r. Nr 76, poz. 810) po art. 11 dodaje się art. 11a—11c w brzmieniu:

„Art. 11a. Po utworzeniu Krajowej Spółki Cukrowej minister właściwy do spraw Skarbu Państwa spowoduje połączenie w trybie art. 492 § 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych tej spółki ze spółkami, w których:

- 1) Krajowa Spółka Cukrowa posiada 100 % akcji,
- 2) Skarb Państwa i Krajowa Spółka Cukrowa wykonują łącznie i bez ograniczeń prawa z co najmniej 75 % akcji.

Art. 11b. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, działający w imieniu Skarbu Państwa, wniesie na podwyższenie kapitału Krajowej Spółki Cukrowej wszystkie będące w posiadaniu Skarbu Państwa akcje Spółek Cukrowych utworzonych na podstawie art. 6 ust. 1 oraz akcje spółek, o których mowa w art. 7 ust. 2, które nie podlegały połączeniu z Krajową Spółką Cukrową. Do rozporządzania akcjami cukrowni polegającego na wniesieniu ich na podwyższenie kapitału Krajowej Spółki Cukrowej nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁵⁾).

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, program prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej oraz tryb zbywania akcji wyłącznie dla plantatorów buraków cukrowych związanych umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową i pracowników Krajowej Spółki Cukrowej. Zapłata za akcje może być dokonywana w ratach. Do zbywania akcji nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.⁶⁾) oraz ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Plantatorzy buraków cukrowych i pracownicy przemysłu cukrowniczego, w miejsce uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji uzyskanych na podstawie art. 8, nabywają odpowiednio prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Krajowej Spółki Cukrowej. Przepisy Kodeksu spółek handlowych

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550 i Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 64, poz. 592, Nr 166, poz. 1611, Nr 171, poz. 1661 i Nr 199, poz. 1934 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 34, poz. 292.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774, Nr 124, poz. 1151, Nr 170, poz. 1651 i Nr 223, poz. 2216.

o zamianie akcji stosuje się odpowiednio.

4. Akcje nabyte w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 lub nabyte z nowych emisji akcji bez wyłączonego prawa głosu mogą być zbywane wyłącznie innym plantatorom buraków cukrowych związanych umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową i pracownikom Krajowej Spółki Cukrowej albo mogą być nabyte przez Krajową Spółkę Cukrową w celu umorzenia. Akcje nowych emisji Krajowej Spółki Cukrowej mogą obejmować wyłącznie plantatorzy buraków cukrowych związani umowami kontraktacji buraków cukrowych z Krajową Spółką Cukrową lub pracownicy Krajowej Spółki Cukrowej, lub mogą być nabyte przez inne osoby wyłącznie w formie akcji z wyłączonym prawem głosu.

Art. 11c. Z chwilą zakończenia postępowań sądowych w stosunku do Śląskiej Spółki Cukrowej oraz pozostałych cukrowni będących w sporze, akcje tych spółek zostaną wniesione na podwyższenie kapitału Krajowej Spółki Cukrowej.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Rezerwy mobilizacyjne, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, tworzą ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i wojewodowie, każdy w zakresie swojej działalności statutowej, w zakresie rzeczowym i ilościowym niezbędnym do realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa.

2. Rezerwy gospodarcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, tworzy minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie:

- 1) surowców, materiałów i paliw;
- 2) produktów leczniczych i wyrobów medycznych w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia;
- 3) produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia Radzie Ministrów informacje o stanie ilościowym, finansowaniu, wykorzystaniu i rozmieszczeniu rezerw gospodarczych, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

4. Rada Ministrów może określać, w drodze rozporządzenia, rezerwy gospodarcze niewymienione w ust. 2, zobowiązując do ich tworzenia innych ministrów, kierowników urzędów centralnych lub wojewodów.”;

- 2) uchyla się art. 6;

- 3) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i wojewodowie mogą przekazywać Agencji Rezerw Materiałowych do realizacji sprawy związane z zawieraniem umów.”;

- 4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Agencja Rezerw Materiałowych gospodaruje rezerwami w ramach przeznaczonych na ten cel środków finansowych.”;

- 5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Tworzy się Agencję Rezerw Materiałowych, zwaną dalej „Agencją”.

2. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

3. Do zakresu działania Agencji należy:

- 1) gospodarowanie rezerwami w zakresie:

- a) surowców, materiałów i paliw,
- b) produktów leczniczych i wyrobów medycznych,
- c) produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych;

- 2) opracowywanie projektu planu rzeczowego i finansowego tworzenia rezerw;

- 3) inicjowanie przedsięwzięć inwestycyjnych na potrzeby rezerw;

- 4) opracowywanie projektu informacji, o których mowa w art. 4 ust. 3, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

4. Projekt planu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, oraz projekt informacji, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.

5. Agencją kieruje Prezes, powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”;

- 6) w art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia Prezesa Agencji, uwzględniając w szczególności zakres jego obowiązków.”;

- 7) w art. 22 w ust. 2 uchyla się pkt 3.

Art. 44. W ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550, z późn. zm.⁷⁾) w art. 14 w ust. 2 uchyla się pkt 4.

Art. 45. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, z późn. zm.⁸⁾) w art. 8 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) Agencję Rynku Rolnego.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.⁹⁾) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb oceny i przekazywania wniosków o rejestrację świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze do Komisji Europejskiej,
- 2) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 5 — mając na względzie stworzenie procedur oceny wniosków o rejestrację produktów tradycyjnych oraz sprawne ich przekazywanie do Komisji Europejskiej.”;

2) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej wnioski, o których mowa w ust. 5, spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

8. Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, odmawia przekazania wniosku do Komisji Europejskiej.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 30 lipca 2003 r. o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 166, poz. 1611) uchyla się art. 12.

Art. 48. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Fun-

duszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 229, poz. 2273) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wspierania przedsięwzięć rolno-środowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt;”,

b) uchyla się pkt 9,

c) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Warunki i tryb udzielania pomocy w zakresie uzupełnienia płatności bezpośrednich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej są realizowane na podstawie przepisów odrębnych.”;

2) w art. 3 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania, wstrzymywania, zawieszania, zwracania i zmniejszania pomocy finansowej na działania objęte planem, a także przestrzenny zasięg wdrażania tych działań, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji planu i ustalenia dokonane z Komisją Europejską;”;

3) w art. 5:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pomoc jest udzielana na wniosek producenta rolnego, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, lub grupy producentów rolnych, a w przypadku pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 8, na wniosek jednostki organizacyjnej lub organu realizującego zadania związane z rozwojem obszarów wiejskich.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1—7, jest udzielana, wstrzymywana, zawieszana, zwracana lub zmniejszana w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez kierownika jednostki organizacyjnej Agencji, a pomoc, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 8, na podstawie umowy cywilnoprawnej.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o pomoc na działania określone w art. 1 ust. 1, oraz zawartość planów do działań określonych w art. 1 ust. 1 pkt 3 i 4, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych we wnioskach oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem pomocy.”;

4) w art. 7:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1,

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1085, Nr 111, poz. 1197 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 230, poz. 1921 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302 i Nr 210, poz. 2037 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 42.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221.

innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.”,

c) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz podmiot kontrolowany.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o odmowie podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany.

8. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu;
- 2) warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.”;

5) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Grupy producentów rolnych, które zostały wpisane do rejestru grup do dnia 30 kwietnia 2004 r. na podstawie przepisów, o których mowa w art. 12, otrzymują pomoc finansową na dotychczasowych zasadach.”;

6) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W 2004 r. rozporządzenie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, może być wydane po przyjęciu projektu planu przez Komisję Europejską.

2. W 2004 r. wnioski o udzielenie pomocy w zakresie wspierania działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania mogą być składane w terminie od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca.”;

7) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 2—4, art. 13, art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 15, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 ust. 2, art. 5 ust. 6, art. 7 ust. 8 i art. 14a ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 15 marca 2004 r.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40) w art. 2 w ust. 3 w pkt 2 uchyla się lit. b i c.

Art. 50. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221) w rozdziale 4 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Producentowi surowca tytoniowego dostarczającemu surowiec tytoniowy w ramach przydzielonej mu kwoty produkcji surowca tytoniowego, na podstawie zawartej umowy na uprawę, przysługuje, wypłacana przez Agencję, płatność za ilość surowca tytoniowego dostarczonego podmiotowi posiadającemu zezwolenie, o którym mowa w art. 26 ust. 1, nie więcej jednak niż za ilość tego surowca wynikającą z przysługującej temu producentowi kwoty produkcji surowca tytoniowego.

2. Płatność jest przyznawana przez dyrektora oddziału terenowego Agencji, w drodze decyzji, na podstawie wniosku producenta surowca tytoniowego złożonego na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta surowca tytoniowego;
- 2) oświadczenie producenta surowca tytoniowego o ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę;
- 3) numer umowy na uprawę;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 5) numer REGON — w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
- 6) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające informacje zawarte w tym wniosku.

5. Rada Ministrów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość płatności dla producentów surowca tytoniowego, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok oraz zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej zawarte w umowach międzynarodowych.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb

przyszanawania oraz wypłaty płatności producentom surowca tytoniowego, mając na względie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyszanawaniem tych płatności.”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51. 1. Decyzje administracyjne wydane przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o regulacji rynku skrobi ziemniaczanej (Dz. U. Nr 11, poz. 83 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) na okres kampanii produkcyjnych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005 tracą moc w odniesieniu do kampanii produkcyjnej 2004/2005.

2. Na kampanię produkcyjną 2004/2005 kontyngent krajowy produkcji skrobi wynosi 144 985 ton.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w ramach kontyngentu, o którym mowa w ust. 2, przyznaje na wniosek producenta skrobi, w drodze decyzji administracyjnej, limit produkcyjny do wykorzystania w kampanii produkcyjnej 2004/2005.

4. Ustalenie wielkości limitów produkcyjnych dla producentów skrobi następuje przez podział krajowego kontyngentu produkcji skrobi, przy uwzględnieniu przeciętnej ilości skrobi wyprodukowanej przez producentów skrobi w kampaniach produkcyjnych 1999/2000, 2000/2001 i 2001/2002.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się w terminie do dnia 31 marca 2004 r.

6. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie producenta skrobi, z podaniem imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu, a w razie ustanowienia pełnomocników do dokonywania czynności prawnych w imieniu producenta skrobi — również ich imiona i nazwiska,
- 2) informację o wielkości produkcji skrobi w kampaniach produkcyjnych 1999/2000, 2000/2001 i 2001/2002.

7. Wniosek podlega rozpatrzeniu w terminie do dnia 15 kwietnia 2004 r.

Art. 52. 1. W terminie do dnia 30 kwietnia 2004 r. akcje i udziały objęte przez Agencję w utworzonych z jej udziałem spółkach, a także akcje i udziały w spółkach nabyte przez Agencję w innym trybie, z wyjątkiem akcji i udziałów spółek o profilu działalności związanym z obrotem i przechowywaniem zbóż, podlegają przekazaniu na rzecz Skarbu Państwa w formie protokołu zdawczo-odbiorczego.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę dokonania zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym i w księgach rachunkowych Agencji.

3. Do przekazania, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się postanowień umowy lub statutu spółki, przyznających pierwszeństwo nabycia lub ograniczających albo wyłączających nabycie udziałów lub akcji.

Art. 53. 1. Do dopłat i opłat cukrowych ustalonych na rok 2003/2004 na podstawie przepisów dotychczasowych oraz do opłat sankcyjnych, o których mowa w przepisach dotychczasowych, stosuje się te przepisy, z tym że:

1) wysokość opłaty cukrowej wynosi:

- a) 1,3 % ceny interwencyjnej cukru białego w odniesieniu do ilości wyprodukowanego cukru A oraz izoglukozy A,
- b) 21,35 % ceny interwencyjnej cukru białego w odniesieniu do ilości wyprodukowanego cukru B oraz izoglukozy B;

2) cena interwencyjna cukru białego, o której mowa w pkt 1, wynosi, bez podatku od towarów i usług, 1,85 złotych za kilogram;

3) środki pochodzące z opłat cukrowych niewykorzystane na dopłaty zwiększają wysokość udzielonych dopłat w wysokości proporcjonalnej do dotychczas wypłaconych kwot dopłat;

4) producenci cukru oraz izoglukozy mogą uzyskać dopłaty za rok 2003/2004 do eksportu cukru B oraz izoglukozy B po złożeniu do Agencji dokumentów potwierdzających, że w terminie do dnia 30 kwietnia 2004 r. dokonali wywozu cukru B oraz izoglukozy B poza polski obszar celny.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Prezesa Agencji, określi wysokość dopłaty do eksportu 1 tony cukru oraz do przerobu 1 tony cukru na cele niespożywcze.

Art. 54. W przypadku gdy w przepisach Unii Europejskiej zostanie ustalona dla Rzeczypospolitej Polskiej kwota produkcji i sprzedaży izoglukozy A i B na miesiące maj i czerwiec 2004 r., minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze decyzji, wielkość produkcji i sprzedaży izoglukozy A i B na te miesiące.

Art. 55. 1. Agencja Rezerw Materiałowych przejmie od Agencji zadania i obowiązki związane z gromadzeniem i gospodarowaniem państwowymi rezerwami produktów rolnych oraz produktów i półproduktów żywnościowych.

2. Agencja przekaze Agencji Rezerw Materiałowych środki rzeczowe i finansowe przeznaczone na realizację zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

3. W terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy pracownicy Agencji zatrudnieni w Centrali oraz w oddziałach terenowych na stanowiskach pracy związanych z wykonywaniem zadań realizowanych w zakresie gromadzenia i gospodarowania rezerwami, stają się pracownikami Agencji Rezerw Materiałowych, z zachowaniem wymogów, o których mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy.

4. Agencja Rezerw Materiałowych staje się stroną umów i porozumień zawartych przez Agencję związanych z gospodarowaniem rezerwami państwowymi produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych.

5. W celu wykonania przepisów, o których mowa w ust. 1—4, Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między działami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej. Przepis art. 39 ust. 1c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) stosuje się odpowiednio.

Art. 56. 1. W postępowaniach administracyjnych wszczętych przez Prezesa Agencji oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych na podstawie art. 22 ustawy, o której mowa w art. 43, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, organami właściwymi w tych sprawach stają się odpowiednio Prezes Agencji Rezerw Materiałowych albo minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Organy prowadzące postępowania, o których mowa w ust. 1, prześlą odpowiednio Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych albo ministrowi właściwemu do spraw gospodarki akta tych postępowań, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 57. 1. Kadencja członków Rady Agencji, powołanych na podstawie art. 7 ustawy, o której mowa w art. 58 pkt 1, upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kadencja członków Komisji Porozumiewawczej do Spraw Cukru, powołanych na podstawie art. 3 ustawy, o której mowa w art. 58 pkt 3, upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 58. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446, z 2002 r. Nr 127, poz. 1085 i Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40);
- 2) ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o regulacji rynku skrobi ziemniaczanej (Dz. U. Nr 11, poz. 83 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177);
- 3) ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o regulacji rynku cukru (Dz. U. Nr 76, poz. 810 i Nr 122, poz. 1322, z 2002 r. Nr 127, poz. 1086 oraz z 2003 r. Nr 100, poz. 923).

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 12 ust. 2, art. 16, art. 17, art. 20—23, art. 43, art. 48, art. 51, art. 52, art. 53 ust. 1 pkt 4 i art. 54—56, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*